

Wil Sterenberg

Woordenboek van de Tilburgse Taal

Selectie uit het werk van Henriëtte Vunderink (2)

Dit bestand is een onderdeel van de website Woordenboek van de Tilburgse Taal (WTT). Het wordt u aangeboden door Wil Sterenberg in samenwerking met Stichting Cultureel Brabant (CuBra) <http://www.cubra.nl/wtt/>

De website is totstandgekomen dankzij bijdragen van Stedsmuseum Tilburg

en

Het kopieerrecht © copyright van dit bestand berust bij Wil Sterenberg en de Stichting Cultureel Brabant 2009-2010. Dit bestand is uitsluitend bedoeld voor persoonlijk gebruik. Indien uit dit bestand geciteerd wordt, stellen auteur en uitgever het op prijs dat de bron vermeld wordt: 'Wil Sterenberg – *Woordenboek van de Tilburgse Taal*; Tilburg, 2010 (internetversie <http://www.cubra.nl/wtt/>)'

Dit PDF-bestand bevat trefwoorden ontleend aan de dichtbundel *Tis de moeje wèrd* (2011) van Henriëtte Vunderink.

De trefwoorden in de rechterkolom zijn geschreven zonder accenten om alfabetisering te vergemakkelijken.

Henriëtte Vunderink gebruikt de spelling Sterenberg.

Ik wil nie zien wètter allemòl gebeurt... (Henriëtte Vunderink, <i>Heure, zien èn zwèège</i> , uit: <i>Tis de moeje wèrd</i> ; 2011)

allemol

Zèèk van menen apprepoo geròkt... (Henriëtte Vunderink, Zonder èèrg, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	apprepoo
Geduurende de vaastetèd,/ van assekrèùs toe Paose... (Henriëtte Vunderink, Et vaastetrommeltje, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	assekreus
Hij wier òn baaj de kaante wèl wè dôof. (Henriëtte Vunderink, Vergeefse mankemènte, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	baaj
Der wont sins kòrt enen allòchtoon in onze tèün./ Ze zègge, tis femielie van de kraaj./ Hij heej gineens en paspoort òf en staates./ Èn al et voedsel dèttie it, dè krèègt ie graates./ Van hèrkomst enen Bèls, die Vlòmse gaaj. (Henriëtte Vunderink, Vlòmse gaaj, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	bels
Der stao en bildje van drie aopen op mèn kaast... (Henriëtte Vunderink, Heure, zien èn zwèège, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	bild
Èn ok zen ôoge waare niemir al te bist. (Henriëtte Vunderink, Vergeefse mankemènte, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	bist
Èn et grasvèld leej gelèèk bezaajd/ meej blaojer, van de bôom gewaajd... (Henriëtte Vunderink, Hèrfst, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	blaojer
Èn nò wè pilskes flink gòn zitte blèere. (Henriëtte Vunderink, Jong zèèn, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	bleere
Èn et grasvèld leej gelèèk bezaajd/ meej blaojer, van de bôom gewaajd... (Henriëtte Vunderink, Hèrfst, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	boom meervoud
Toen Marco vier jaor trug et oranje-team ging treene,/ toen heurde ènkelt lòf èn optiemisme om oe heene./ Want Advocaat die hatter zôogezeej nik van gebraoje./ Die kon as koots gin goed mir doen, jao twas enen hêele kaoje. (Henriëtte Vunderink, "Fans van Oranje", uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	braoje
Hij wier òn baaj de kaante wèl wè dôof. (Henriëtte Vunderink, Vergeefse mankemènte, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	doof
Èn et valt me steeds op dèt er èlke kêr/ Dötse toeristen òn koome draove,/ die daor dan diepe kèule gòn graove... (Henriëtte Vunderink, "Dötse kèulegraover", uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	Dots
Ik had en ôom, hij is al jaore dôod./ Enen drammer hij wies aaltij alles beeter./ We noemden em dwarsdrèever of bètweeter,/ òf vringerd, waor ie ok nie van verschôot. (Henriëtte Vunderink, Kriem pasjoonèl?, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	dwarsdreever
Ze hèbben oe dus, zonder èèrg, verdronke. (Henriëtte Vunderink, Oode òn de lindenbôom, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	eerg
De gèete van Gôol, òf de Golse gèete? (Henriëtte Vunderink, Q-korts, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	geet
Ik vuul me naa dus wèl gekuld... (Henriëtte Vunderink, Geene, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	gekuld
Mar toen der en paor wèdstrijde dur oranje waare gespuld,/ toen wier gezeej: "Meej dieje Van Basten zèn we wèl gekuld. (Henriëtte Vunderink, "Fans van Oranje", uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	gekuld
Daor waar ik toen môoj meej gekuld,/ marjè, et was men èège schuld. (Henriëtte Vunderink, Et vaastetrommeltje, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	gekuld
Ze wilden ècht wèl langer meej oe pronke,/ mar kènde jou meschien nie goed genoeg. (Henriëtte Vunderink, Oode òn de lindenbôom, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	genoegt
Agger nie op geweeze wòrt,/ dan ziedem nog gineens. (Henriëtte Vunderink, De krèukezèeker, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	gineens
Tot dèsse ineens van kaojèghèd zeej:/ "Ik lig vur piet snòt hier,	goddoome

Gòddoome!" (Henriëtte Vunderink, Kaawe jatte, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	
'Tis èlke naacht etzèlfde Gòddoome! (Henriëtte Vunderink, Slaopeloosheid, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	goddoome
De gèète van Gool, òf de Golse gèète? (Henriëtte Vunderink, Q-korts, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	Gool gols
op et Kòrvel òf int Zaand,/ den Haajkaant òft Kedènt. (Henriëtte Vunderink, Tilbörg trakteert, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	Haajkaant
Dus vraog ik oe van krèuk toe krèuk:/ Verheur tòch mèn gebèd./ Dan zulle wij beneej hier zòrrege, dè Gij in kòrte tèd,/ nie allèen mar zaoleg, mar ok nòg es hèlleg zèèt. (Henriëtte Vunderink, Gebèd toe Peerke Donders, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	helleg
want der is daogeleks nen hillen hoop ellende... (Henriëtte Vunderink, Heure, zien èn zwèège, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	hille
As ik op prinsjesdag teeveej gao zitte kèèke/ Èn in de Ridderzaol dan al die huudjes zie... (Henriëtte Vunderink, Huudjes periekele, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	huudje
Komt òt oewen iepert, jè komt er mar èt. (Henriëtte Vunderink, Kaawe jatte, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	iepert
Tot dèsse ineens van kaojghèd zeej:/ "Ik lig vur piet snòt hier, Gòddoome!" (Henriëtte Vunderink, Kaawe jatte, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	kaojghed
op et Kòrvel òf int Zaand,/ den Haajkaant òft Kedènt. (Henriëtte Vunderink, Tilbörg trakteert, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	kedent
De Èftelingse stèene/ òf de Amersfoortse kei,/ die zèn der vergeleeke,/ zoas ik et hèb bekeeke,/ mar kietelkaajkes bij. (Henriëtte Vunderink, Kaajgaaf, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	kietelkaaj
Wè verderop en tòffel, waoraon jongere meense stonne,/ die zoo te zien meej veul gebaor goed klazieneere konne. (Henriëtte Vunderink, Fist?, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	klazieneere klasjonneere
Ik weet nòg, dèk en schòon nuuw kleeke droeg... (Henriëtte Vunderink, Bewaarschool, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	Kleeke
kZaag in de kaast zon viertal flèsse,/ meej wè klètskes derin, staon./ Omdèk et sund vond wèg te gòoje,/ hèk et bij mekaar gedaon. (Henriëtte Vunderink, Wèèn?, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	kletske
Èn òome Jan, dieje goeje klòot,/ die klaogde toen es zene nôod. (Henriëtte Vunderink, Taante Aldegond, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	kloot
En taante van me, Aldegond,/ dè was en èchte koeterkont./ Hil den dag liep ze mar rond,/ omdèsse nèrges rust tòch vond. (Henriëtte Vunderink, Taante Aldegond, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	koeterkont
op et Kòrvel òf int Zaand,/ den Haajkaant òft Kedènt. (Henriëtte Vunderink, Tilbörg trakteert, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	Korvel
Dus vraog ik oe van krèuk toe krèuk:/ Verheur tòch mèn gebèd. (Henriëtte Vunderink, Gebèd toe Peerke Donders, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	kreuk
tis Tilbörgrs tròts. / Onze krèukezèeker! (Henriëtte Vunderink, De krèukezèeker, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	kreukezeeker
òf vroolek soms ge-èèrmd, èn ok bij toere/ stòn ze mekaaren òt de kròp te voere. (Henriëtte Vunderink, Raoze mòndag, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	krop

<p>Lewaajsaus Op Vrèddag wier gin vlêes gegeete, aanders didde en grôte zonde. Ok zjuu öt vlêes môogde nie eete. Daor is toen iets op gevonde.</p> <p>Waoter in en pan gedaon, waor ok kneut in was gegaon. Dè wier saome dan gekokt, èn dórnao meej bloem gebonde.</p> <p>Van vroomheid hak bepòld gin laast, mar wè hèb ik Vrèddags dik gevaast! (Henriëtte Vunderink, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)</p>	lewaajsaus
òf ik vur heur en lieke wilde zinge... (Henriëtte Vunderink, Bewaarschool, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	lieke
Dingen doen diege èegelek nie meugt. (Henriëtte Vunderink, Jong zèèn, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	meuge
Der zaat en möske in mene tèùn,/ zon klèèn grèès spitseg ding. (Henriëtte Vunderink, Et möske, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	meus moske
Zij kènne nòg gin zörrege, gin miezèere. (Henriëtte Vunderink, Jong zèèn, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	miezeere
<p>Et mòsterdmènneke Weekeleks kwaamie bij ons òn de deur, meej zen dèftteg visgraotjasken aon, èn en pet op, die ik em zo schôn vond staon. Hij had ok aaltij zon fris-rôoje kleur.</p> <p>En tunneke, meej koopere baanden, in zen haand. Die baande blonken asòf ge vur ne spiegel stond. Ons moeder gaafem dan en glas, èn verdomd, hij knoejde nôot, assie teegen de kaant</p> <p>van dè glas meej zenen houte leepel mèpte, èn de mòsterd tòt òn de raand vur ons moeder daorin schèpte,</p> <p>die, al meej der sènten in der haand klòrstonde, èn et mènneke zich dórnao fief wir rèpte nòr de vòlgende klaant. (Henriëtte Vunderink, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)</p>	mosterdmenneke
Den dèksel eraaf, èn toen hèb ik die troep/ gelèèk in die pan meej soep genukt. (Henriëtte Vunderink, haovermoutepap, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	neuke
Zen ogskes glinsterde zo blij, nie te beschrèeve. (Henriëtte Vunderink, De clown, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	ogske ipv ugske
Èn ok zen ôoge waare niemir al te bist. (Henriëtte Vunderink, Vergeefse mankemènte, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	oog ooge
Ik zaat mar te pitse, meej de leepel te ruure. (Henriëtte Vunderink, haovermoutepap, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	pitse
èn dórnao zen èège pötje nòg gekokt... (Henriëtte Vunderink, Straffe	pot potje

rôoker, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	
De vlinderstrèuk, meej raoze bloeme, bloejt. (Henriëtte Vunderink, Zoomer, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	raoze
De straot nat van de rèege... (Henriëtte Vunderink, Hèrfst, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	reege
"Och Eerwaarde" zi Betje, terwèèl ze wè rèerde,/ "Ik wil teege jou nie gòn katte./ Al is jouw bediening van nòg zoveul wèerde,/ ik hèb me bedòcht, ik blèèf tòch mar op èerde. Tot dèsse ineens van kaojghèd zeej:/ "Ik lig vur piet snòt hier, Gòddoome!" (Henriëtte Vunderink, Kaawe jatte, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	reere
Mar meej en rillekwie van ieder laand. (Henriëtte Vunderink, Jong zèèn, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	rillekwie
Èn saanderendags kwaam zer wir aon. (Henriëtte Vunderink, Et möske, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	saanderendags
Saoves kwaam ons moeder meej der pan òngedraoge. (Henriëtte Vunderink, haovermoutepap, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	saoves
Mar ondanks alles schèen de zon... (Henriëtte Vunderink, Kampeere, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	scheene scheiden met ^
die ötgesprooke Tilbörgs platte taol,/ die soms zo schreuwereg klinkt, meej veul kebaol... (Henriëtte Vunderink, Tilbörgs tòltje, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	schreuwereg
Schrobbelèèr Vruuger, in tèkstielfebrieke, daor wèèrkten ok de schrobbelèèr. Die hòlde daor meej en mesjien wolveezels òt de wèèr. tWaar kaajhard sjouwen èn et wier bepòld nòvvenaant nie ötbetòld. Nou kèn ik nòg en drank, en sort liekeur, ok schrobbelèèr. En agge daor te veul van drinkt, dan ròkte <i>in</i> de wèèr. kWil liever <i>in</i> de wèèr geraoke, dan wèèreke dè men naoje kraoke! (Henriëtte Vunderink, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	schrobbeleer
Dè benaawt mèn boovenal èn/ mòkt me angsteg ok sewèèl. (Henriëtte Vunderink, Stèmminge, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	seweele
kZèè gin sjagrèèn ofsikkeneureg,/ èn ok smèèreges nie huumeureg. (Henriëtte Vunderink, Stèmminge, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	sjagreen
'smèèregesvruug sjouwt ie meej kraante dur de straot... (Henriëtte Vunderink, Dekraantejonge, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	smeereges
kZèè gin sjagrèèn ofsikkeneureg,/ èn ok smèèreges nie huumeureg. (Henriëtte Vunderink, Stèmminge, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	smeereges
as zuster Teepieja dieje plèkbaand öt de kaast wir pakte,/ meej der haande daor deren èege spiers op deej,/ èn dieje veulen baand op mènne mond dan plakte. (Henriëtte Vunderink, Bewaarschool, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	spiers
Gaotie ons strak de oore waase... (Henriëtte Vunderink, Kaajgaaf, uit: Tis de moejte wèrd; 2011)	strak = straks
Tot genoege van et Tilbörgse puubliek. (Henriëtte Vunderink, Oode òn de	Tilbörgs

lindenbôom, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	
Geduurende de vaastetèd,/ van assekrèùs toe Paose... (Henriëtte Vunderink, Et vaastetrommeltje, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	vaaste
kZèè hil goed verasterêerd./ As et himmòl in de fik gao,/ èn der strak dus niks mir stao,/ krèèg ik flink wè ötgekêerd. (Henriëtte Vunderink, verraoje boel, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	verastereerd
daor hak nie om gevraoge... (Henriëtte Vunderink, Et möske, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	vraoge vtdw
Ik had en ôom, hij is al jaore dôod./ Enen drammer hij wies aaltij alles beeter./ We noemden em dwarsdrèever of bètweeter,/ òf vringerd, waor ie ok nie van verschôot. (Henriëtte Vunderink, Kriem pasjoonèl?, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	vringerd
Steeds in de wèèr om noote te verzaomele... (Henriëtte Vunderink, Vlòmse gaaj, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	weer
Dè wè nie wít, dè ok nie deert. (Henriëtte Vunderink, Heure, zien èn zwèège, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	weete wít
Noovèmber, hèrfst, ene kaawe wènd.... (Henriëtte Vunderink, Hèrfst, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	wend
Dèt zo vlug zu gaon, dè hattie nie gedocht. (Henriëtte Vunderink, Straffe rôoker, uit: 'Tis de moejte wèrd; 2011)	zulle